

MAX SUNYER ■ MÚSIC

‘La meva professió és el meu vici’

MÓNICA JUST

- Un músic de jazz es pot guanyar la vida, avui, a casa nostra?

- És molt difícil, però no impossible. Afortunadament, l'ensenyament del jazz s'ha normalitzat. Abans només s'aprenia a partir de l'oïda. Jo crec que el jazz és la música clàssica del moment, i que Bach o Beethoven també en devien fer. Perquè la improvisació és inherent al fet de ser músic. Una melodia es pot interpretar de maneres diferents, i fins a l'infinit.

- Què caracteritza el seu jazz-fusió mediterrani?

- En el jazz tradicional, l'estructura és la melodia i s'improvisa sobre la mateixa. Nosaltres anem una mica més enllà, expossem la melodia i després anem jugant i improvisant. Dóna molta llibertat. El jazz és una manera moderna, eclèctica, sense fronteres, pors ni paranys, de manegar les dotze notes.

- Després de tants anys, no s'ha cansat mai de la música?

- De cap manera! Sempre hi ha alguna cosa que em sorprèn, i no hi ha res que em doni més felicitat que descobrir que algú remena les notes de manera diferent. La meva professió, que també és el meu vici, em motiva a cada moment. Descobrim coses noves, i és una meravella. Si no fos gratificant no tocaria la guitarra.

- Com és l'illa imaginada?

- Conec molt bé Mallorca des de fa anys. Hi he anat a tocar, hi

PERFIL

El músic de la Poble de Massaluca Max Sunyer (que va integrar formacions llegendàries com Iceberg o Pegasus) actuarà divendres (22.30 h) al local La Bohème de Cambrils, liderant el seu grup de jazz, Max Sunyer Trio. Presentaran el disc 'Illa imaginada', inspirat en l'illa de Mallorca. L'actuació s'emmarca en la 7a Mostra de Blues & Jazz de Cambrils.

tinc amics músics, i la Itziar, la meua parella, té una casa a Cala Ratjada. Tot el que jo havia après i el que ella m'ha ensenyat després ha fet que descobris dues illes diferents.

- Quines?

- Per una banda, la que ja coneixia quan venia a tocar, la de les postals i les agències de viatges. Per l'altra, la de perdre't per una costa, la de la gent que hi viu, que hi treballa...

- Quan es va gestar el grup?

- Fa un parell d'anys ens vam començar a agrupar uns amics músics i vam parlar de formar un trio i ens vam moure... Vam començar a tocar a Palma, vam gi-

rar per diferents llocs d'Espanya... Després vam gravar, totalment en directe, el disc *Illa imaginada*, inspirat en Mallorca... La cosa es va anar fent gran.

- Està satisfet?

- Estic content d'existir (riu). En aquest món, o combines

El jazz és una manera moderna, eclèctica i sense paranys de manegar les 12 notes

Max Sunyer (esquerra, a la guitarra), amb els altres integrants del trio, Dan Arisa (bateria) i Toni Cuenca (baix). FOTO: CEDIDA

classes amb actuacions i discos, o ho tens ben difícil. Però jo sóc molt feliç de poder tocar i viure de la música.

- Què té d'especial el trio?

- Amb el trio de bateria, baix i instrument harmònic es crea un diàleg especial, que es va intercanviant i va creixent. Un trio és fantàstic. És una de les fórmules més atrevides i encisadores.

- Què sent quan recorda l'època daurada dels Iceberg?

- Vinc d'una època afortunada. Allò va ser fantàstic, va ser una etapa molt fructífera. Als anys setanta tocàvem en camps de futbol, en grans festivals, davant de milers de persones. Ara

aquests espais han passat a formar part del pop i el rock.

- I on és ara el jazz?

- La gent que fem jazz personal i mediterrani ja no estem de moda. En aquella època, amb Iceberg vam arribar a ser número 1 dels 40 Principals, i fins i tot vam sortir al programa *Un, dos, tres*. Ara toquem en bars i petits locals... Hi ha molta música i pocs llocs on tocar. L'intrusisme també ha fet molt de mal.

- Divendres els tindrem a Cambrils.

- El que fa la gent de Cambrils té molt de mèrit. És important que una cosa tan modesta i petita es pugui mantenir i tirar endavant.